

Önsöz

“Alem O’na Muhtaç”

“Sen olmasan Ya Muhammed, Alemleri yaratmazdım.”

Üç süper gücün arasına sıkışmış bir yarımada...

Batısında, bugün Batı’nın karnı şiş ve çıplak çocuklar görüntüleriyle tanıttığı ve tanıdığı, aç ve çaresiz insanların ülkesi olan, Etopya olarak bildiğimiz ülkenin, o günkü muhteşem İmparatorluğu Habeşistan; doğu ve kuzeydoğusunda asırlardan süzülüp gelen, bugünkü İran’ın temeli Pers İmparatorluğu ve kuzeyinde, malum Roma-Bizans İmparatorluğu... Ortada kabile kavgalarına ev sahipliği yapan, parçalanmış bir ülke, Arap Yarımadası, bugünkü ismiyle Suudi Arabistan.

Çağ, tüm dünya için karanlık bir çağ, Ortaçağ...

Putperest ve çok tanrılı topluluklar, ateşe tapanlar ve dejenere edilmiş ilahi dinlerin oluşturduğu karmaşa içinde, kölelik en ilkel biçimiyle hüküm sürerken, kadının insan olup-olmadığı tartışmaları, fuhşiyatın bir sanayi haline getirilişi, tefeciliğin bugünkü banka sisteminin temellerini oluşturduğu, kardeş kavgalarının, sadece belli ellerde toplanmış, silah tüccarlarına yaradığı bir coğrafyada, Mekke adeta modern dünyanın serbest ticaret bölgesi rolünün öncülerinden olma durumunda, her üç süper gücün de zımmı anlaşması çerçevesinde varlığını devam ettiriyor.

Silah tüccarı ve bugünün kozmetik devlerini andıran mücevherat tüccarı Medine’li iki kardeş kabile, Medine’li diğer iki kardeş kabilenin adeta günü birlik sürtüşme ve savaşlarının üzerine ilave edilen diğer Hicaz sakinlerindeki kabile kavgalarıyla semirdikçe semirmiş, biriktirdikleri sermayelerle, dünyanın serbest ticaret bölgesi konumundaki Mekke’de, açtıkları banka şubeleri mahiyetindeki tefecilik evlerinden de paraya para kazandırmaktalar. Dahası kredi vermek için kefalet ve ipotek olarak aldıkları kızları, Mekke’nin her tarafını saran “beyaz bayraklı” evlerde borcun tamamı ödeninceye kadar, yaş ve durumuna göre pazarlayarak yeni bir “kazanç” kapısını insanlığın ayıpları arasına katmaktalar; kadın ticareti...

Ve bu iğrenç ticarete çocuklarını karıştırma korkusundaki mağrur insanların boş verdiği bir başka felaket: Kız çocuklarını diri diri gömülmeleri!

Güçlü olanın haklı olduğu, zalim bir dünya...

Faizin evler yıktığı, sermayenin belli ellerde toplandığı adaletsiz bir düzen.

İnsanların derilerinin rengine, ırk ve cinslerine göre ayrımcılığa tabii tutulduğu, hain bir sistem.

Kız çocuklarının diri diri toprağa gömüldüğü, insan haysiyetine aykırı fiiliyatın ve fuhşiyatın normalleştirildiği bir toplum...

Birilerinin silah ve mücevherat satabilmesi için, birbirlerinin gırtlığına sarılmış vahşi bir ortam.

Ve bu ortamın tam ortasına doğan bir "GÜNEŞ"...

O Güneş'in getirdiği ışıklarla aydınlanan, ışıkları çağımıza kadar devam eden insan merkezli, insanı kadın-erkek ayırmadan, insan olduğu için Allah'ın yeryüzündeki halifesi saymış bir anlayışın doğuşu...

İnanılmaz bir karanlık, dayanılmaz işkenceler, iftira ve yalanlara karşı tevilsiz-tavizsiz bir duruş...

Çağının hiç bir hastalığına bulaşmadan, o çağın içinde var olabilmenin getirdiği bir şahsiyet ve O şahsiyetin şahsiyetli tavırlarıyla düşmanlarına dahi kabul ettirdiği güvenirlilik: Muhammed-ül Emin.

Güvenilen; kendisinden, elinden ve dilinden kimsenin zarar görmediği, görmeyeceği, emin olunan insan...

Muhammed-ül Emin'in, akıllara durgunluk veren kısa bir zaman içinde, tek başına çıktığı yolda, aldığı mesafe: İnsan onuruna ve fitratına ters düşen, ters düştüğü hemen hemen aklı başında her insanın kabul ettiği tüm soysuzlukların bir bir ortadan kaldırılışı...

Kan davası kaldırılmıştır...

Faiz ve tefecilik yasaklanmıştır...

İçki, kumar, zina, fuhuş gibi her türlü insan şeref ve haysiyetine aykırı olan; insan ve toplum sağlığına zarar veren; aile hayatını ve dolayısıyla toplum ve dolayısıyla insanlık huzurunu bozucu olan, her şeyin ortadan bir bir kaldırılışı...

Yasaklanışı demiyorum, eğitimle, kabul ettirilerek, terk ettirilişi...

Hem de sadece 23 yıl gibi kısa bir zaman diliminde...

Yani modern ve medeni olduğunu iddia edenlerin 21. yüzyılda dahi hala başaramadıklarını; şiddet, ceza usulleriyle değil; insanca, kabul ettirerek ve hazmettirerek, ikna ederek kaldırabilmek...

Köleliğin yerle bir edilişi... Ki dünyanın bir çok yerinde, modern verziyonlarıyla da olsa, kölelik, hala bu Güneş'ten nasiplenmeyenlerce, devam ettirilmektedir, o ayrı bir dert...

İnsanlığın baş belası ırkçılığın, sömürgeciliğin, gücün hakimiyetine dayalı adaletsizliğin yerle yeksan edilişi...

Velhasıl Hakka dayalı, hukuka dayalı, insan onur ve şerefine uygun, parçaları bütüne; bütünü parçalara düşman kılmayan, dayanışmacı ve yarışmacı ideal bir dünya düzeninin tesis edilişi: Asr-ı Saadet...

Batının ve tüm dünyanın Ortaçağ karanlığını yaşadığı bir dönemde Asr-ı Saadet...

Ve bugün, O Güneş'in ceket ceplerinde hapsedilmesi nedeniyle, O Güneş'in doğduğu günleri hiç de aratmayacak bir dünyada, insanlar kurtuluşu bekliyorlar...

Bugün de tıpkı, o günler gibi..

Sadece beyaz bayraklı evlerin yerini neon lambalı evler, tefecilerin yerini resmi müesseseler, kabileceliğin yerini gurup taasubu, köleliğin yerini ikinci-üçüncü sınıf muamelesi gören zayıf ve güçsüz topluluklar, milletler, devletler; toprağa diri diri gömülen kız çocuklarının yerini, doyumsuz kapitalistlerin elleriyle pazarlanan her yaşta kız ve erkek çocukları; bilek gücünün yerini teknolojik güç almış görünüyor.

Gerisi bildik hikaye...

Ve insanlık yeniden bir kurtarıcı bekliyor...

Tüm dünya, Alem O'na Muhtaç, bu kesin!..
O'nu anmakla olmaz, O'nu anlamak olmalı gayesi, hedefi herkesin...
O'nu anlamak ve örnek almak, öncelikle Müslümanların vazifesi...
ATİB bir Müslüman kuruluş olarak hep bu vazifeyi yerine getirmenin
derdinde olmuştur.
Her fırsatı değerlendirerek, O'nu anlamaya ve anlatmaya çalışmıştır.
Bilhassa Mevlid Kandilleri ve Kutlu Doğum Haftaları düzenleyerek
"Alem O'na Muhtaç" panelleri ile, camilerde gelenek haline getirilen ruhsuz
törenlerin dışına çıkmaya gayret göstermiştir.
Türkiye'den ve Avrupa'dan davet edilen çok sayıda insanımızla O'nu
anlamaya ve anlatmaya gayret etmişiz yıllardır.
Elinizde tuttuğunuz bu kitabçık, yıllardır geleneksel olarak devam
eden bu Panellerden sadece 2006 yılına ait bir kesintiye sizlere
sunmaktadır.
Gayemiz O'nu anlamak ve anlatmakta bir örnek çağı açmaktır.
Gayret bizden, yardım Allah (C.C.)'dandır.

Genel Başkan
Fikret Ekin